

Uitvinder waterkeringsmuur 'zit ongelofelijk te gniffelen'

Elsemiek de Jong

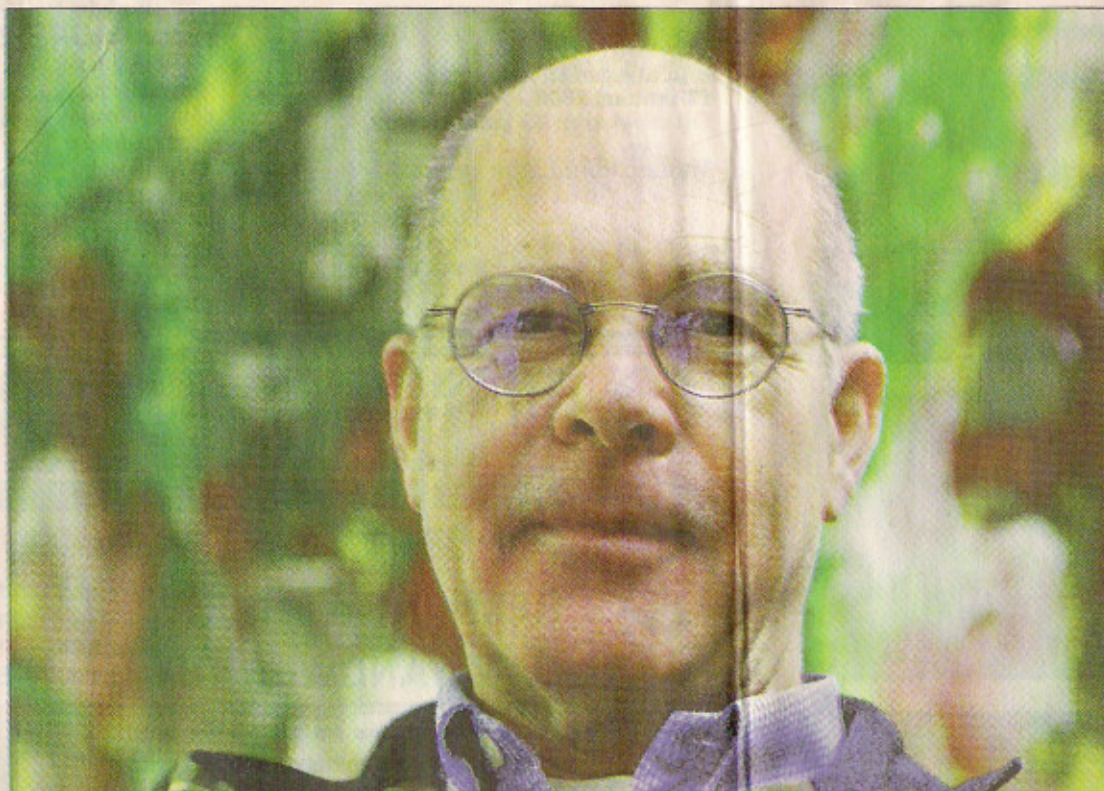
KAMPEN - Waar de gemeente Kampen en het Waterschap Groot Salland de flexibele waterkering van uitvinder J.H.R. van den Noort (59) minzaam opzij schuiven, krijgt zijn ontwerp over de grenzen buitengewone aandacht. De vinding was zelfs goed voor drie internationale prijzen.

Na de wateroverlast in 1995 dook Van den Noort zijn achterkamer in om een afdoende oplossing voor het wassende water te bedenken. Hij kwam er weer uit met een flexibele waterkeringsmuur.

"Het werkt heel simpel", verklaart hij. "Het gaat als het ware om een drijvende dijk. In de grond komt een betonnen bak die via twee buizen met de rivier wordt verbonden. Als het water stijgt, loopt via de buis de betonnen bak vol water, waardoor een drijvende keerwand van kunststof in één keer omhoog gaat en de dijk met maximaal twee meter verhoogt. We schatten de kosten voor Kampen op twintig miljoen gulden."

Herstel

Van den Noort bood zijn vinding aan het Waterschap Groot Salland aan, maar die haalde er zijn neus voor op. Het schap kiest liever voor herstel van de eeuwenoude Kamper stadsmuur als waterkering. Die wordt op de resten van de fundering gebouwd. De geraamde kosten van 28 miljoen gulden worden royaal overtroefd door de laagste aannemersofferte van 58,9 miljoen. Maar het

Van den Noort: "Kamper stadsmuur als waterkering is waanzin."

Foto: Frans Paalman

schap is ervan overtuigd dat er beter calculerende aannemers bestaan.

Terwijl de gemeente Kampen en het waterschap in een hevige strijd zijn verwickeld met de bewoners over dit idee, gooit de wa-

terkering van Van den Noort internationaal hoge ogen.

De internationale uitvinderebeurs in Genève riep de flexibele waterkering uit tot "de beste civieltechnische uitvinding in de wereld". Het Research Centrum Battel Eu-

rope noemde zijn vondst "de beste oplossing van het wereldprobleem". En prins Rainier van Monaco beoordeelde het ontwerp als "de meest creatieve en originele uitvinding in civieltechnische en publieke werken".

Het eigen land, in casu het waterschap, betitelde de vinding als "te duur en technisch niet uitvoerbaar".

"Ja, ik zit ongelofelijk te gniffelen", bekent Van den Noort schaamteloos. "De productie voor de eerste waterkeringen is gestart. In Meppel, bij een van oorsprong Japanse farmaceutische industrie. Engeland heeft offertes aangevraagd voor een aantal steden die voortdurend met wassend water te maken hebben. Amerika en Ierland zijn ook geïnteresseerd."

In Nederland is de vinding volgens Van den Noort nooit serieus bekeken. "Waarom niet? Omdat de eigen ingenieurs het zelf niet hebben uitgevonden. Jaloezie. Een andere reden kan ik niet bedenken. De stadsmuur als waterkering is waanzin. Duur, kostbaar in onderhoud en onvoldoende beschermend voor de kadebewoners."

Autotechniek

Van den Noort bekwaamde zich na de HTS in de autotechniek. Gevraagd naar de reden voor zijn overstap naar het water verklaart hij: "Een goede auto is op elke hoek van de straat te vinden, maar deze nieuwe waterkering is de enige in de wereld."

Hij heeft sinds zijn uitvinding niet stilgezeten. De waterkering die hij aanvankelijk voor Kampen ontwikkelde, kostte vier jaar geleden twintig miljoen gulden. "Nu zou ik haar goedkoper kunnen leveren doordat we inmiddels de betonnen bak hebben vervangen door een bekisting van glasvezelbeton."